

profecta est. Ad quæ subdit Scrry: „Unde ingens illi, in obeunda peregrinatione, fidel, & obedientiæ accessit meritum.”

IV. Probatur de Joannis exultatione miraculosa, non naturali. Joannis exultatio subsequuta est Virginis salutationem: ergo non fuit naturalis, proveniens scilicet ex matris gaudio, vel ejus ex sui corporis motu tantum, non animi. Antecedens legitur Lucæ 1. ver. 41. *Factum est, ut audiret salutationem Mariae Elisabeth, exultavit infans in utero ejus, & repleta est Spiritu Sancto Elisabeth.* Consequentia sequitur; quia sicut ex salutatione Mariæ provenit exultatio Joannis, ita etiam repletio Spiritu Sancto in Elisabeth; sed hæc Spiritus Sancti plenitudo non fuit naturalis sed miraculosa: ergo & illa Joannis exultatio.

V. Probatur: Fuit facta promissio Zachariæ Lucæ 1. ver. 15. de Joanne: *Spiritu Sancto replebitur adhuc ex utero matris suæ; Sed hoc adimpletum non fuit, nisi quando infans in utero matris suæ exultavit: ergo &c.* Nec dici potest, quod ex matris gaudio proveniret Joannis exultatio; quum potius ex Joannis exultatione originem duxit matris gaudium; quod indicant verba illa Lucæ: *Ut audiret Salutationem Mariae Elisabeth, exultavit infans in utero ejus, & repleta est Spiritu Sancto Elisabeth.* Et apertius confirmant Ambrosius & Augustinus; Ille lib. 2. Comment. in Lucam: *Exultavit infans, & repleta est mater. Non potius repleta Mater, quam filius; sed quum filius esset repletus Spiritu Sancto, replevit & matrem.* Augustinus vero Epist. 57. ad Dardanum, quæ modo est 187. *Repleta est Spiritu Sancto Elisabeth, quo proculdubio revelante, cognovit, quid illa exultatio significaret infantis: idest illius venisse Matrem, cujus præcursor ipse, & monstrator futurus esset.* Et post pauca: *Joannes nondum in hanc editus lucem, tamen exultavit in gaudio: quod utique nisi operatione Spiritus Sancti fieri potuisset, quis credat?*

VI. Probatur. Si exultatio Joannis provenit ex rationis usu, certe fuit miraculosa, & non naturalis; sed Patres docent, Joannem tunc habuisse rationis usum: ergo &c. Probatur minor. Hoc ipsum enim docent Origenes homil. 10. in Lucam, S. Irenæus lib. 3. adversus hæreses cap. 18. S. Joannes Chrysostomus hom. 2. de S. Joanne, Ambrosius lib. 5. de fide cap. 4., & serm. 63., Hieronymus in dialogo adversus Luciferianos, S. Leo serm. 4. de

Epiphania, Cyrillus Jerosolymitanus catechesei 3., S. Gregorius Magnus lib. 7. moral. cap. 5., S. Maximus homil. 2. de nativitate S. Joannis, Petrus Chrysologus serm. 84., Bernardus serm. de nativitate S. Joannis, Euthymius, & Theophylactus in Comment. in Lucam; qui quidem Patres omnes rationis usum Joanni tribuunt, adhuc in matris utero esistenti, & ibidem exultanti; quidam vero ex ipsis propheticum etiam lumen superaddunt, tunc illi fuisse a Deo inditum, quando Jesum in Virginis utero clausum agnovit, & præ gaudio illius exultavit.

VII. Probatur. Fuit exultatio illa non naturalis, sed miraculosa, si eadem fuit, aut effectus, aut signum Sanctificationis Joannis in utero; sed talis fuit: ergo &c. Probatur minor. Ex verbis illis Lucæ 1. *Spiritu Sancto replebitur adhuc ex utero Matris suæ.* Joannis in utero sanctificationem Patres inferunt; nimirum Origenes homil. 10. in Lucam: *Sancta erat anima B. Joannis, & adhuc in matris utero clausa, venturaque in Mundum, quasi per experientia sensum sciebat, quæ Israel ignorabat.* Cyprianus epist. 73. quæ est ad Jobanum: *Gratia divina in utero matris Joannes impletur.* Athanasius serm. 4. contra Arianos: *Permulti fuerunt Sancti puri omnis criminis: Siquidem Jeremias in utero sanctificatus fuit, & Joannes, dum adhuc a gravida matre gestaretur, exultavit in gaudio ad vocem Deipare Virginis.* Cyrillus Jerosolymitanus catechesei 3. *Cum gestaretur in utero, a Spiritu Sancto sanctificatus est.* Ambrosius lib. 2. in Lucam: *In Joanne fuit prius spiritus gratia, quam vita.* Gregorius Magnus lib. 3. moral. cap. 5. *Intra matris utero Spiritu prophete repletus est, prius, ut ita dixerim, renatus, quam natus.* Petrus Damiani serm. 1. de Joanne Baptista: *Neminem unquam mortaliū intra materna viscera sanctificatum legitimus, præter Joannem Baptistam, & Jeremiam. Sed longe minor Jeremia sanctificatio, quam Joannis. Ille quidem in utero matris sanctificatus est, hic repletus Spiritu Sancto fuisse cognoscitur. Multo quippe excellentius est, Spiritu Sancto repleri, quam sanctificari. Ibi enim sanctificatio emundationem, hic repletio unundationem signat. Denique & Apostoli, qui manibus suis tractaverant de verbo vite, cum Spiritum Sanctum accepissent de Salvatoris afflatu, vix quinquagesimo a Resurrectionis die ad illum gradum potuerunt pervenire, ut diceretur de eis: Repleti sunt omnes Spiritu Sancto. Et*